

ק"פ 47026/01/16 - עו"ד שייקה שגב נגד פבל לייקין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ק"פ 47026-01-16 שגב נ' לייקין

לפני כבוד השופט ירון גת

הקובל:

נגד

עו"ד שייקה שגב

פבל לייקין

הנאשם:

באמצעות ב"כ עו"ד מיכל הלבני

החלטה

ביום 24.6.21 הציגו הצדדים הסדר טיעון שכלל שורה של הסכמות.

במסגרת ההסכמות סוכם גם כי בית המשפט יפסוק פיצוי שישלם הנאשם לטובת הקובל, שגובהו יהיה בהתאם לשיקול דעתו של בית המשפט, וזאת לאחר שהצדדים יוכלו לטעון לעניין זה.

בדיון ביום 18.7.21, טענו הצדדים את טענותיהם לעניין סוגיית הפיצוי.

לבקשת הקובל התרתי לו להשלים, בהודעה בכתב, הגשת מסמכים בעניין הפיצוי, שלא הוגשו במהלך הטיעונים בעל פה. הקובל הגיש את המסמכים שביקש, והתרתי לנאשם להגיב ולהתייחס בכתב למסמכים אלו.

הקובל, ביקש להדגיש את הפגיעה בשמו הטוב, בכלל ולמול לשכת עורכי הדין בפרט, כתוצאה מהפרסום שעשה הנאשם בתלונה שהגיש ללשכת עורכי הדין, נשוא כתב האישום המתוקן שבו הודה הנאשם. הקובל הדגיש כי התלונה נסגרה. לשכת עורכי הדין היא הגוף המקצועי האחראי על בחינת רמתו המקצועית והאתית של הקובל, והנאשם ייחס לו

בתלונה ביצוע עבירות מהחמורות ביותר שיכולות להתבצע על ידי עו"ד, לרבות הפרת נאמנות כלפי לקוח, למרות שלטענת הקובל הנאשם לא היה לקוחו.

הקובל הפנה למוצג **ת/10**, היא התלונה שהגיש הנאשם ללשכת עורכי הדין נשוא כתב האישום המתוקן. לטענת הקובל מדובר בתלונה רחבת היקף שבה שטח הנאשם טענות שווא כנגד הקובל בגין גניבת כספי נאמנות ובגין מעשים נוספים המהווים עבירות פליליות, לרבות אי המצאת חשבוניות מס. כמו כן, השתמש הנאשם בתלונה בביטויים מכפישים כנגד הקובל כגון "שקרן", "שקר", "מסירת עדות שקר בבית משפט", "עבריו", "זיפן" ועוד. את הטענות העלה הנאשם באופן נקמני וזדוני, וזאת שעה שכבר קיבל חזרה כ-30,000 ₪ לאחר הליך משפטי בגין הצ'ק ושעה שהחשבוניות המדוברות כבר היו מצויות בידיו. טענותיו של הנאשם כנגד הקובל בתלונה ללשכת עורכי הדין היו טענות שקריות והתייחסו להתנהלותו של הקובל, והתמצו לכדי טענה שהתנהגותו של הקובל אינה הולמת עו"ד וכי לא ראוי שיוסיף לייצג לקוחות.

כאמור, התלונה היא תלונת שווא שנסגרה ולטענת הקובל היא הוגשה אך ורק עקב נקמנות, רצון לפגוע בקובל, להשחיר את שמו ולנסות ולחסל את הקריירה המקצועית שלו.

כל אלו פגעו קשות בשמו הטוב של הקובל ועל רקע זה מצדיקים פסיקת פיצוי ממשי, אף ללא הוכחת נזק.

מעבר לכך, תלונת השווא ללשכת עורכי הדין גרמה לקובל לטראומה, לחבלה נפשית, לסטרס, לעוגמת נפש, להדרת שינה ולכאבי לב ונפש. הקובל שהינו אדם מבוגר וחולה הנוטל תרופות, נדרש ליטול יותר תרופות בעקבות מעשי הנאשם.

עוד הדגיש הקובל כי התלונה שהגיש הנאשם כנגדו בלשכת עורכי הדין הצריכה מצדו התמודדות קשה וממושכת עד שבסופו של דבר הסתיים בירור התלונה בסגירתה וגניזתה על ידי הלשכה.

הקובל הינו עו"ד וותיק ובעל מוניטין ואף מתנדב לטובת הציבור ומכאן שהפגיעה בשמו הטוב הינה משמעותית וניכרת.

עוד ביקש הקובל לציין את הזמן שחלף מאז הגשת הקובלנה ועד היום ואת סירובו של הנאשם לקחת אחריות ולהתנצל על מעשיו לאורך כל התקופה עד למועד שבו גובש הסדר הטיעון. עוד טען הקובל כנגד ההתנהלות הדיונית של ההגנה במהלך ההליך וטען שהתנהלות זו הובילה לעיכוב בקידום התיק ולעינוי דין לקובל בזדון.

בנוסף, הפנה הקובל להוצאות שנאלץ לדבריו להוציא עקב הגשת התלונה ללשכה וההתמודדות עמה ולצורך ההליך המשפטי בהגשת הקובלנה דנן, וכן במסגרת הסכסוך הכולל בינו לבין הנאשם. ההוצאות כללו העסקת עורכי דין בסכום של כ-17,000 ₪, צילומים, נסיעות, משלוח דואר רשום, משלוח פקסים בהיקף של אלפי מסמכים ותשלום אגרת בית משפט. בנוסף, הייתה עלות בהעברת המסמכים להגנה. הקובל העריך הוצאות אלו בסך כולל של כ-25,330 ₪. לאחר

הטיעונים בעל פה, במסגרתם הקובל לא צירף מסמכים בנוגע להוצאותיו הנטענות, התרתי, כאמור, לקובל לצרף מסמכים אלו בהמשך, במסגרת הודעה כתובה. בהמשך לכך, הגיש הקובל שורה של מסמכים שלטענתו מבססים את הוצאותיו הנטענות (לרבות פרוטוקולים ומסמכים מהליכים אזרחיים בין הקובל והנאשם, המלמדים גם על כך שהקובל יוצג בהליכים אלו; מסמכים מתיק הוצ"פ שפתח הנאשם כנגד הקובל ללא הצדקה ונסגר בהתאם; אישורים בדבר הגשת תלונות למשטרה בגין גניבה מרכב ובגין התפרצות לדירה שהגיש הקובל; אישור בדבר תשלום אגרת בית משפט בסך 650 ש"ח; התכתבויות שונות בין הנאשם לבין הקובל).

כמו כן, ציין הקובל את אובדן זמן ההשתכרות שלו וטען כי נאלץ להשקיע שעות עבודה רבות לשם התגוננות מפני טענות הנאשם, הן מול הלשכה, הן לאחר הגשת הקובלנה, והן בהליכים נוספים, וזאת במשך שנים. הקובל העריך את שווי אובדן זמן ההשתכרות שלו בכ-300,000 ₪ לפחות.

הקובל הפנה לשורה של פסקי דין בעניין פיצוי שנפסק ביחס להוצאת לשון הרע וכן הפנה לספרות ולמשפט העברי. עיינתי בפסיקה אליה הפנה הקובל.

בסופו של דבר, עתר הקובל להשית על הנאשם פיצוי בסכום שלא יפחת מ-70,000 ₪ וכן להשית עליו תשלום הוצאות ושכר טרחת עו"ד בסך כולל של כ-50,000 ₪ נוספים.

ההגנה התנגדה נחרצות לדרישתו של הקובל לפסיקת פיצוי וביקשה להימנע מכך או להסתפק בפיצוי מזערי וסמלי.

ההגנה ציינה כי הקובל לא הגיש כל חוות דעת או מסמכים לגבי הנזקים הבריאותיים ו/או הנפשיים שלטענתו נגרמו לו וכי אף לא הגיש מסמכים רלוונטיים כלשהם אודות ההוצאות והנזקים הקונקרטיים הממוניים הנוספים שלהם הוא טוען, כל שכן, באופן ספציפי ביחס לאירוע שבו הודה הנאשם. באשר למסמכים אותם צירף הקובל להודעתו בכתב לאחר הטיעונים בעל פה, טענה ההגנה כי מדובר במסמכים שאינם רלוונטיים לשאלת הפיצוי בתיק דנן בשום צורה ועניין.

עוד ציינה ההגנה כי מעשי הנאשם המתוארים בכתב האישום המתוקן בו הודה בוצעו על רקע חשיפתו של הנאשם למספר מקרים קודמים בעניינו של הקובל, אשר לטעמו של הנאשם שוללים את הטענה כי יש לקובל שם טוב בכלל ובלשכת עורכי הדין בפרט, והובילו את הנאשם למסקנה סובייקטיבית כי יש מקום להגיש את התלונה, בתום לב ולטובת האינטרס הציבורי.

ההגנה הפנתה למקרה קודם שבו הקובל תבע בעבר אדם בגין לשון הרע ותביעתו נדחתה וזאת בגין אירוע שעניינו הגשת תלונה ללשכת עורכי הדין. עוד הפנתה ההגנה לקובלנה שהוגשה ללשכת עורכי הדין לגבי התבטאויות שונות של הקובל ולתוצאות של קובלנה זו. כמו כן הפנתה ההגנה לסכסוכים והליכים נוספים בהם לקח חלק הקובל. בנוסף הפנתה ההגנה לרקע העומד ביסוד הגשת התלונה שהגיש הנאשם ללשכת עורכי הדין, שהינו סכסוך אזרחי מסועף בין הקובל לבין הנאשם, שבמסגרתו ניתנו החלטות והכרעות שונות, חלקן לטובת הנאשם וחלקן לטובת הקובל. על רקע זה החליט הנאשם להגיש את התלונה ללשכת עורכי הדין.

עוד ציינה ההגנה כי התביעה האזרחית שהגיש הקובל כנגד הנאשם בגין התלונה המדוברת ללשכת עורכי הדין נדחתה.

עוד ציינה ההגנה כי הנאשם עצמו נדרש להוצאות רבות בגין ההליכים השונים שנקט נגדו הקובל במהלך שנים של סכסוך ביניהם. ההגנה הגישה מספר מסמכים בנושא - **יג/1**. עוד טענה ההגנה לנזקים נוספים שנגרמו לנאשם בחייו האישיים והתעסוקתיים כתוצאה מההליכים שנקט נגדו הקובל.

לאור האמור, עתרה ההגנה להסתפק בפסיקת פיצוי מזערי וסמלי.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, ולאחר עריכת איזון בין השיקולים לכאן ולכאן, באתי לכלל מסקנה כי יש לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי בסך של 5,000 ₪ לטובת הקובל.

מחד גיסא, שקלתי את הפגיעה בשמו הטוב של הקובל כתוצאה מהתלונה שהגיש כנגדו הנאשם ללשכת עורכי הדין, נשוא כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, ואשר בסופו של דבר נסגרה ונגנזה. הפגיעה בשמו הטוב של הקובל הייתה כללית וספציפית למול לשכת עורכי הדין, שהיא הגוף המקצועי האחראי על בחינת רמתו המקצועית והאתית של הקובל. במסגרת זו שקלתי כי בתלונה, שהנאשם הודה לפני כי היא מהווה לשון הרע, האשים הנאשם את הקובל בביצוע מעשים חמורים, לרבות הפרת חובת נאמנות ללקוח, וכן שטח תלונה רחבת היקף בגין גניבת כספי נאמנות ובגין מעשים נוספים המהווים לכאורה עבירות פליליות, לרבות אי המצאת חשבוניות מס. כמו כן, השתמש הנאשם בביטויים מכפישים ובוטים המהווים לשון הרע. מהתלונה עולה כי הנאשם טען למעשה בפני לשכת עורכי הדין כי התנהגותו של הקובל אינה הולמת עו"ד וכי לא ראוי שיוסיף וייצג לקוחות. כל זאת כמפורט ב**ת/10**.

אין ספק כי שעה שהתלונה ללשכת עורכי הדין נסגרה ונגנזה ולאחר שהנאשם הודה בכך שהוציא את דיבתו של הקובל רעה בתלונה שהגיש, מדובר בפגיעה משמעותית בשמו הטוב של הקובל בפני הגוף המקצועי והאתי שאליו הוא משתייך, וזאת שעה שמדובר במי שעיסוקו בעריכת דין ואשר אף מתנדב לטובת הציבור.

מנגד, לקחתי בחשבון את הרקע הסובייקטיבי שהוביל את הנאשם להגשת התלונה האמורה בלשכת עורכי הדין. כמו כן, לקחתי בחשבון כי הנאשם הגיש את התלונה ללשכת עורכי הדין על רקע סכסוך אזרחי מסועף ומורכב בינו לבין הקובל, שבמסגרתו ניתנו החלטות והכרעות שונות, חלקן לטובת הנאשם וחלקן לטובת הקובל, תוך שנראה כי שני הצדדים תרמו להסלמת הסכסוך. בנוסף, יש לקחת בחשבון כי התביעה האזרחית בגין התלונה המדוברת ללשכת עורכי הדין נשוא כתב האישום המתוקן נדחתה.

עוד שקלתי את הנזקים הבריאותיים והנפשיים שנגרמו לקובל כתוצאה מהגשת התלונה, ובפרט בהתחשב בכך שמדובר באדם מבוגר וחולה. עם זאת, לא ניתן להעניק לשיקול זה משקל יתר בקביעת הפיצוי שעה שהקובל לא הגיש כל חוות דעת או כל מסמך אחר אודות הנזקים הבריאותיים ו/או הנפשיים הקונקרטיים שנגרמו לו.

בנוסף, יש לשקול את הנזקים הנוספים שנגרמו לקובל, לרבות נזקים ממוניים בדמות הוצאות שהוציא לצורך התמודדות עם התלונה בלשכת עורכי הדין ולצורך הגשת הקובלנה דנן (לרבות תשלום אגרת בית משפט) וכן את אובדן זמן ההשתכרות. לצד זאת, אין מקום לתת משקל ניכר, במסגרת ההליך דנן, להוצאות שהוציא הקובל בהליכים אחרים, שאינם קשורים ישירות לתלונה ללשכת עורכי הדין, נשוא כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, שכן הוצאות אלו אינן קשורות ישירות למעשה בו הודה הנאשם במסגרת כתב האישום המתוקן (יצוין כי חלק מהמעשים שייחס הקובל לנאשם תחילה בכתב האישום נמחקו בסופו של יום מכתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם במסגרת ההסכמות, כך שאין הצדקה לתת משקל ניכר להוצאות הקשורות למעשים אלו). כמו כן, חלק מההוצאות אליהן הפנה הקובל מתייחסות להליכים משפטיים נפרדים שכבר נוהלו, כך שהמקום לביטול שאלת ההוצאות בגין הליכים אלו היה במסגרת אותם הליכים. בנוסף יודגש כי לא הוגשו מסמכים מלאים, ברורים ומדויקים אודות היקף וגובה ההוצאות שהוציא הקובל בגין התמודדותו עם התלונה בלשכת עורכי הדין ולצורך הגשת הקובלנה דנן (כגון חשבוניות/קבלות) וכן אודות אובדן זמן ההשתכרות, וזאת הגם שמדובר בנזקים ממוניים קונקרטיים (הקובל ציין כי חלק ממסמכים אלו נעלמו במסגרת פריצות לרכבו ולביתו ואף צרף מסמכים בעניין, וטענה זו נלקחה בחשבון על ידי, אך עם זאת אין להתעלם מכך שהמסמכים לא הוגשו בסופו של יום ולא ניתן לזקוף את היעלמות המסמכים לחובת הנאשם).

לפיכך, יש לבסס את הפיצוי שייפסק בעיקר על האפשרות לפסיקת פיצוי כללי, ללא הוכחת נזק, בגין לשון הרע.

עוד שקלתי את העובדה שחלף זמן רב מהרגע בו הוגשה הקובלנה ועד למועד שבו החליט הנאשם ליטול אחריות ולהתנצל בפני הקובל על הפגיעה בו.

מאידך גיסא, שקלתי את העובדה כי הקובל בחר לנקוט בהליך פלילי, אשר כרוך בסכנת הרשעה פלילית, בסכנה לפגיעה קשה נוספת בזכויות יסוד של הנאשם, כאשר בסופו של יום במסגרת ההסדר בין הצדדים כתב האישום תוקן בצורה משמעותית וצומצם עד מאוד לכדי אישום אחד בלבד.

עוד שקלתי את נטילת האחריות והבעת ההתנצלות והחרטה מצד הנאשם על הפגיעה בקובל ובשמו הטוב, שמצאו את ביטויים המפורש והברור בפרוטוקול הדיון בו הוצגו ההסכמות בין הצדדים. יש להניח שנטילת האחריות והבעת ההתנצלות והחרטה מצד הנאשם יובאו גם בפני לשכת עורכי הדין. כן שקלתי את העובדה שהודאת הנאשם חסכה את הזמן שהיה נדרש עוד להמשך שמיעת ההליך, על כל הכרוך בכך.

כמו כן, שקלתי את הסכמת הנאשם לסיום סופי ומוחלט של הסכסוך כולו, תוך וויתורים גם מצדו.

עוד שקלתי כי התלונה שהגיש הנאשם הוגשה למוסדות הרלוונטיים בלשכת עורכי הדין בלבד ולא פורסמה ברבים.

בנוסף, שקלתי את העובדה כי ההליך נמשך משנת 2016 באופן שגרם גם לעינוי דין גם לנאשם.

לבסוף שקלתי את ההשלכות של ניהול ההליך דן על הנאשם, לרבות את הטענה לנזקים בחייו האישיים והתעסוקתיים. נתתי דעתי גם למסמכים יג/1. עם זאת, אציין גם כאן כי אין מקום לתת משקל ממשי, במסגרת ההליך דן, להוצאות שהוציא הנאשם בהליכים אחרים, שאינם קשורים ישירות לתלונה ללשכת עורכי הדין, נשוא כתב האישום המתוקן בו הודה.

אציין עוד כי עיינתי בפסיקה אליה הפנה הקובל בעניין הפיצויים הנפסקים ביחס ללשון הרע, ומצאתי כי קשה לגזור ממנה גזירה שווה לעניינינו, באשר נסיבותיו של כל מקרה שונות. כמו כן, מרבית הפסיקה שהוגשה עוסקת בהליכים אזרחיים, כאשר בכל מקרה ישנם נזקים שונים. כמו כן, מובן כי ישנן דוגמאות שונות בפסיקה לסכומים מגוונים של פיצויים, לכאן ולכאן.

אשר על כן, ולאחר עריכת איזון בין השיקולים השונים, ותוך בחינת התמונה הכללית המתקבלת בסופו של הליך זה, ובחינת הנזקים שנגרמו לקובל במבט רחב, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לחייב את הנאשם לפצות את הקובל בסכום של 5,000 ₪.

אציין עוד כי לא מצאתי מקום לפסוק תשלום נפרד בגין הוצאות ושכר טרחת עו"ד לטובת הקובל בגין ההליך דן, שעה שהקובל בחר מרצונו לנקוט בהליך פלילי ולא בהליך אזרחי, שעה שהקובל ייצג את עצמו, ושעה שלא הוצגו מסמכים וראיות קונקרטיות באשר להוצאות ולשכר הטרחה בהליך דן (למעט תשלום אגרת בית המשפט, שאותו לקחתי בחשבון במסגרת קביעת סכום הפיצוי הכולל).

סוף דבר - בהמשך להחלטה מיום 24.6.21 ולהסכמת הצדדים, אני קובע כי על הנאשם לפצות את הקובל בסך כולל של 5,000 ₪. סכום הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט ויחולק ל-8 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 10.9.21 ובכל עשירי לחודש שלאחר מכן. אי תשלום אחד התשלומים במועדו וכסדרו יעמיד את מלוא סכום יתרת הפיצוי לפירעון מיד.

הקובל ימציא למזכירות את הפרטים הדרושים לצורך העברת הפיצוי לידיו, וזאת בתוך 30 ימים מהיום.

אזכיר לצדדים את הסכמתם, שקיבלה תוקף של החלטה, **לסיום סופי ומוחלט של כלל הסכסוך ביניהם**, על כל המשמעויות הנובעות מכך.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים, אשר ימנו מיום מסירת החלטה זו לצדדים.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים ותסגור את התיק בהתאם.

ניתנה היום, כ"ו אב תשפ"א, 04 אוגוסט 2021, בהעדר

עמוד 6

הצדדים.